ИЗЛАЗИ СРЕДОМ ПЕТКОМ И НЕДЕЉОМ НА ЧИТАВОМ ТАБАКУ

ОГЛАСИ
плаћаю се од сваког реда из гармонда први пут 4, а после 3 н.
За жиг сваки пут 30 новч.

Предплату прима уредништво и све ц. кр. поште; а у Београду разноситель Напредка.

НАПРЕДАК.

ПРЕДПЛАТНА ЦЕНА:
У АУСТРИСК ЗЕМЉАМА
На годину 10 фор., на пол године 5 фор., на четврт 2 фор. 50 новч. а. вр.
У СРБ. КНЕЖЕВИНИ
на годину 100 гроша, на пол год. 50 гроша, на четврт год. 25 гроша

Уредништво є у господској улици у кући г. Адамовића (пре Гвоздановића)

БРОЈ 96. У Новоме Саду, у среду 16. октобра 1868. ГОДИНА XXI.

Због ючерашњега празника изилази овај број нашега листа на по табака.

НОВИ САД, 15. ОКТОБРА.

Има људи, који су сваком утицају јако изложени, и у том тренутку више нагону чувствености сљедују, него зрело промишљавајућем разуму.

Недостатци ови у створу појединих подносе у толико, у колико ти људи мање у јаван живот замашавају.

Појави у јавном животу несмеду подвргнути бити испиту човечанског срдца, — те појаве испитује разум и здрава логика.

Поједини људи већ, кад се чега лате, морају не само цел своју добро промислити, него пут, који к истој води, добро промотрити, као и средства целисходна изабрати.

Све странке у народу нашем, па било их колико му драго, имају своју цел — могуће је, да је цел у свију идентична, а може такођер и разна бити.

У овом погледу питање се свагда рађа: да ли је цел та уједно и задатак народа самога? да ли га к његовом опредељењу и савршенству води?

Човек, који хоће да садашњост пресуди, мора прошлост познавати; а онај, који што за будућност жели да ствара и произвађа, тај мора не само прошлост, него и садашњост добро познавати.

Државе нису ствари тренутка — државе су створови векова.

Људи, који државом, који судбом народа управљају, ти на уму имати морају, да ће за дела своја не само па суду јавнога мњења, него на суду повести — на суду вечности да одговарају.

Метеж у држави проузроковати и неред произвести, то је одвећ лако, но од нереда ред, од немира мир, од ускомешане смесе организовану државу направити — то је тако исто тежак задатак, као што је и одговорност по онога велика, који ју на себе узме.

Онај државник, који се је год са природом у коштац хватао, тај је постао играчком тренутка, тај је сам себе упропастио.

Као год што закон, који на потреби и нужди народа основан није, народу је сд досаде, тако и установе државне, које са животним чињеницама државе саме у судару стоје, пропасти у мораду.

Ми Срби, ми смо млогу горку чашу исцрпили. Већином са своје собствене кривице, а доста и са јаког моралног и материјалног погдиког нашег насртача.

Кабинетска бечка политика играше се с' нами, кано дете с' играчком. Од детета тога постао је човек, и данас већ на растанку старац — време је, да ми бар вековечито играчком неостанемо.

Не мање као у Бечу негда, хоће се на тај исти начин у Пешти нешто да покуша. Једном се руком као бајаги даје, а другом па очиглед натраг узима.

Крај све воље и симпатија, које желимо, да међу народима у Угарској обстану, неможемо на ино, него рећи отворено морамо, да предлог познати о народностима не мађарске народе никако незадовољава.

Ми при том остајемо — као што смо још 1861. глас свој исто тако, као и данас дизали,

Ми смо незадовољни — истина је; и имамо узрока, да као Србљи мање, него и један други народ задовољни будемо. — Али ипак зато непада нам на ум, да се ни цели, ни пута, ни средства оних оканимо, којима смо се до данас служили.

Нама непада на ум, да из гроба метернихове бауке дижемо — да Баха из Рима зовемо, да и нас и Мађаре објаше.

Народи немађарски у Угарској имају задоста моралне и материјалне снаге у себи, да на сваком месту с' отвореним шишаком Мађаром на мегдан изићи могу.

Претерана уображења, као и празне бојазни, никад нису знаци моралног и материјалног поуздања.

Мађари ваља да од оне странке зазиру, која је и њима и нама ногом за врат стала. Од немађарски народа имају Мађари најмање повода да се боје; јер немађарским народима, који су не само у Угарској, него и на осталом југоистоку, стало је да мањи ови народи сви поједини према осталој Европи тако снажни буду, да у случају невоље међусобно себе од сваке пропасти народне бранити и сачувати могу.

СУЂЕЊЕ УЧЕСНИЦИМА У УБИСТВУ КН. МИХАИЛА.

(„Из Видовдана.")

Седница варошког београдског суда од 7. Октобра

(Продужење)

II. О кривици Милана Ракичића Петровића.

Против овога стоји:

1) Наведено казивање туженог Мајсторовића, који признаје своју кривицу, на име: да му је Мајсторовић цветне недеље у Смедереву саопштио, да је с Филипом и с Филиповом дружином у предузећу да се убиством кн. Михаила насилно начини у земљи преврат па Карађорђевић доведе на владу; да је тада на понуду Мајсторовића пристао и он и придружио се Мајсторовићу да потпомогне то предузеће, обећавши поред тога да ће и сам у Смедереву припремити још кога на то; и да је о прошлој маневри у Београду јавио истоме Мајсторовићу да ће се убиство кнежево извршити брзо, па том приликом и опоменуо Мајсторовића да буду спремни у своме предузећу за преврат, а после тога и 29. Маја утврђивао га у томе, уверајући да је од своје стране већ спремио и приуготовио довољно њих у Смедереву.

То казивање Мајсторовићево против њега подудара се и с овим околностима:

а) што је код Мајсторовићеве кривице већ осведочено да је Мајсторовић доиста био у Смедереву цветне недеље и 29. Маја;

б) што сам тужени Милан признаје да се у то време налазио с Мајсторовићем; и

в) што сам тако исто признаје да је доиста овде у Београду био о прошлој маневри.

А тако околносно казивање Мајсторовићево даје против туженог Милана ближи основ подозрења по точки 4. § 123 у кр. суд. пост.

2. Ова збића:

а) што Божо Ђорђевић, спекулант из Смедерева, посведочава под заклетвом, да је Милан као народни војник приликом екзецира у почетку мес. Маја ове године, дакле баш пред убиство кнежево, оговарао установу те нар. војске и псујући оца ономе, који је то установио, претио да истоме не ће добро бити, а зна се да је ту војску установио кн. Михаило;

б) што су Роман Лошек, мајстор, и Петар Матијашевић, калфа берберски у Смедереву, посведочили под заклетвом, да је Милан још првог или другог дана по убиству кнежеву разговарајући се с њима у њиховом дућану о том случају, говорио о кн. Михаилу погрдно и презрено, одобравајући то убиство овим речима: „Мајчина му и ако је погинуо, а погинуо а умро свеједно, и ако је он погинуо други је на место, њему се људи обраћали на милост а он ни главе да им окрене, па су се решили да погину, и за то су га убили"; и

в) што је сведочбом исте двоице сведока осведочено још да је истом приликом сведок Лошек казивао Милану за бршљан што му је у дућану, да је пре овог случаја уговорио био с Антонијем, настојником кн. добара, да тај бршљан уплете уфагури „М" и „О", које би изражавало „Михаил Обреновић", па да то купи Антоније за кн. кућу у Смедереву; и казујући ово Милану рекао Лошек како је као сада штета зањ и та, што је могао узети за тај бршљан лепе новце да није кнез убијен, а Милан на то изговорио: „Све једно, од „М" начиниће се „П" а од „О" „К", а ова два писмена „П" и „К" почетна су у имену и презимену Петра Карађорђевића, за кога је судски већ доказано да је наведено предузеће и рађено у његову корист.

Ова три збића под а) б) и в) стојећи једно с другим у свези, садржавају такву околност: да је Милан и пре и после убиства обелоданио својим наведеним изразима јаку мрзост и непријатељство против кн. Михаила; да је Милан поред тога и претио му злим пре убиства; и да се у оном разговору о бршљању изразио тако, да се отуда очитује и његова намера за долазак П. Карађорђевића А та околност, доказана довољно према другом одељку § 239, даје ближи основ подозрења противу њега по примеру означеном у т. 4. § 121. кр. суд поступка.

3) Околност та, што је истрагом полиц. власти од 16. Јула о. г. Нр. 14,912 нађено у обиталишту Милованом више писама и телеграма од осуђеног Паје Радовановића, међу којима једно писмо од 25 Феб. 1965. ове је садржине:

„Љубазни Милане! Ја ти тешко замерам, што ме до сад о резултату нашег договарања ниси известио. Састаја ли се с г. Јоцом? Говори ли му што? Шта ти је казао? Што ми до сад ма шта није писао? — Ристо је добио једно писмо од Никодија. То му је писао Никодије услед писма Митиног. Јави ми како му се допада тај предлог, и може ли што од њега бити? Немој да будеш лењ. Поздрав. П Радовановић."

А један телеграм од 11. Нов. 1865 ове је садржине:

„Г. Милану Ракичићу у Смедерево. Твога посла ради нужно је још данас да пођеш за овамо. Паја Радовановић."

Оба ова писмена по својим садржајима подозрива су, јер се ни у једном не говоре ствари отворено, нити опет Милан објашњава их постојано, те да би се могла одбити од њих та подозривост, већ напротив својим несталним објашњавањем утврђује још већма њихову подозривост; а на испиту Косте Антоновића изјаснили су се и Коста и речени Паја, да је Паја још од г. 1864 стојао у преговору с Карађорђевићем за убиство кн. Михаила и за преврат, и судски је већ доказано да су њих двојица уговорили и започели исто предузеће још од прошлог лета.

Подозривост истих писама потврђује се још и овим подозривим одношајима:

а) што је Милан по сведоџби заклетог сведока г. Николе Петровића, артил. капетана у Смедереву, говорио код свога баш у очи дана, кад ће кнез бити убијен, да ће г. Лазар Цукић, пешачки капетан, вратити се с одсуства, где је тада био, пре рока у Смедерево због неког важног посла, а по убиству кнежеву г. Лазар се доиста тамо вратио пре рока на брзо, и кад је онда овај сведок по речи Милановој упитао г. Лазара какав је имао то важан посао, због кога се морао вратити пре рока, г. Лазар му казао, да у томе није имао никакав други важан посао, но због случаја убиства кнежева дешао је по налогу својих старијих;

б) што је по сведоџби заклетог сведока Марице Порфира Димитријевића из Смедерева долазио осуђени Паја к Милану често, нарочито зимус, и у Милановом квартиру задржавао се више дана с њим;

в) што је по сведоџби исте Марице, а и по казивању самога туженог Лазара, живео Милан с реченим Пајом у тесном пријатељском сношају; и

г) што и он сам признаје да је доиста о прошлој маневри пред убиство кнежево дошао у Београд и састајао се неколико пута с реченим коловођом Пајом у Пајином обиталишту.

А све ово у тесној је свези једно с другим и садржи такву околност: да је Милан стојао с осуђеним коловођом Пајом у подозривом писменом сношају, а то је ближи основ подозрења, означен у т. 2. §. 120. кр. суд. пост.

4) Околност та, што је Милан и у обрани својој о реченим подозривим писмима, објашњавајући њихову садржину, говорио час једно а час друго, очевидно дакле лагао; и ова околност даје такође против њега још један доказ по т. 1. под а) у §. 238. кр. суд. пост.

Она три основа подозрења под 1) 2) и 3) и ово одношење под 4) састављају потпун правни посредан доказ против туженог Милана. (§§. 222. под VI. 236. и 237. кр. суд. пост.

III. О кривици Димитрија Кузмановића.

Против овога стоји:

1) Оно што је тужени Мајсторовић казао о њему на испиту своме, које је наведено код кривице Мајсторовићеве у његовој искази, а на име: да му је Мајсторовић цветне недеље у Смедереву саопштио да је с Филиповом дружином у предузећу да се убиством кн. Михаила насилно начини у земљи преврат и Карађорђевић доведе на владу; да је на понуду Мајсторовића пристао одмах и он узањ и придружио му се да потпомогне то предузеће, обећавши поред тога, да ће и сам припремити на то још кога по Смедереву; даље да се после тога договарао више пута о истом предузећу; да је по писму Мајсторовићеву, које је добио од овога на неколико дана пре убиства, позвао и неке Азањце те да су се тога ради састајали с Мајсторовићем у Смедереву на сам дан убиства; и да је и у само време убиства утврђивао Мајсторовића у истом предузећу, уверавајући га да је од своје стране већ спремио и приуготовио на то довољно њих у Смедереву.

То Мајсторовићево казивање подудара се и с околностима:

а) што је Мајсторовић доиста био у Смедереву у означена времена, као што је то већ доказано код Мајсторовићеве кривице;

б) што и он сам признаје да се у та времена налазио тамо с Мајсторовићем;

в) што су доиста на дан убиства долазили у Смедерево неки Азањци и ту се састајали с Мајсторовићем, као што је и ово посведочено тамо код Мајсторовићеве кривице.

А такво околносно казивање Мајсторовића, који потпуно признаје своју кривицу, даје против туженог Димитрија ближи основ подозрења по т. 4. у §. 123. кр. суд. пост.

2. Околност та, што је он и пре овог дела, г. 1863, осуђен био због растурања пасквила, које су садржавале подстрекавање против кн. Михаила и овога владе, за подобно дакле дело.

Та је околност доказана пресудом суда округа смедеревског од 9. Јан. 1863 Нр. 165. (§. 234. кр. суд. пост.), и даје такође један доказ против њега по т. 2. под а,) у §. 238. кр. суд. пост.

А ово обоје саставља потпун правни посредан доказ. (§ 222. под VI. и §. 236. и 238. кр. суд. пост.

(Продужиће се.)

ДОПИСИ.

У **Београду** 9 окт. Претрес са заостављшема учестницима убиства и преврата започет є 7 о. м. у сали главне полиције.

Изведене су биле су све те присталице Карађорђевића. У оковима су само Мајсторовић и Милоевић, а остали слободни. Неки се и подсмеваху кад судия чиниаше примѣтбе. Милоевић и Ракичић почеше читаве времиаде разводити и предсѣдник єдва их утиша и приведе у ред. У прочитаной тужби државног тужителя описани су сви у саучешћу великог зла.

Коста Антоновић, као што є на првом претресу показано, више є окривлѣн у убиству кнеза Михаила него Ант. Вилотиевић, а сад испада нешто друго, и сад наводи то, да є на правди окривлѣн 1864. г. па да га є суд за невина огласио. Он є написао и писмено оправданѣ и читао га и предао га суду, кое є примлѣно.

Коста каже, да є био слуга Карађорђевића и да є знао за убиство; — а зашто ние то казао, зато се он ни мало не брине. Он само оправдава себе за превратни заговор у 1864 год. и каже, да заговора ние било, већ да су то министри измислили, а мало доцние у своим казиваньма има о раду свом и Лазара Милоевића, вели, да є Лазар двапут више по он уплетен — дакле уплетени су обоица и обоица су радили на преврату. Испитуюћи га далѣ председник судия, рече Кости ясно и то; шта да га толико о томе пита — а све є онако, као што стои у пресуди првостепеног суда. Даклен овим Коста признаде, да є учествовао у заговору од 1864 год. и да є првостепени суд изрекао пресуду на основу истинитих доказа, на основу факта, а да є велики суд за кривична дѣла противзаконо оборио правичну пресуду првостепеног суда.

Некажнѣност преступлѣня завѣре од 1864 год. имаше послѣдицу извршеню започете завѣре, коя се на несрећу свега нашег народа ове године изврши. А да су преступници били кажнѣни, не би се више покушавало зликовачко дѣло Великодушност кнеза Михаила опрости свима зликовцима у благородной намѣри, да ће се каляви грѣшници покаяти, да ће одступити од пута заблуде и увидити, колико доброме кнезу лежи на срцу спокойство и напредак народа; али се освѣдочило, да безаконе Юде невосхотѣша разумѣти, већ за своє личне и материялне интересе руше срећу и благостанѣ свега народа. Кнез Михаил опрости доцние и осуђеним судиима, кои опет осташе при своіой злой мисли, и ове зиме код єдног од тих судия на Врачару купляху се превратници и у ноћним састанцима главляху, како да изврше свою ружну намѣру.

За оправданѣ Косте Антоновића, Майсторовића и осталих саучестника злочинства, требало є навести, да є убиеня Сима Ненадовић на првом претресу, без свакоег на то даног му повода, рекао: „Знам да є моя сестра Персида, жена Карађорђевића, 1864 год. радила на преврату и давала на ту цѣль новце.“ Тай факт врѣди и за оправданѣ судми великог суда, єр Сима вели, да є знао за тай преврат, даклен министри нису измислили, већ є био факт, и та завѣра повлачила се по године дана, и правительство кнеза Михаила неоћаше зликовце одма ловити, већ им є пуштило слободе и вре ена, да развию рад, коем да болѣ уђе у траг; єр кнезу Михаилу ние се смѣло искакати са простим подозрѣньима, већ са фактима; и то се све учини, и доказа се, да є завѣра била раширена у велико. Кад зликовачки завѣреници безобразно одричу и сад свой паклени рад 1864 год., онда како да се неодричу и овог извршеног найгрозниег недѣла? Правительство кнеза Михаила знало є и за ове све завѣренике и за њихов паклени рад, као и 1864 год, али є чекало, да их увати у развиением раду, но ови зликовци преуитрише, и зло се ненадно изврши. Правительство кнеза Михаила, као што є знало за те завѣренике, тако их и на брзо повата и стави под затвор, и сви позатварани учестници су тога грозног дѣла.

Саданьи преступници на претресу одричу све, а тако одрицаше и Светозар Ненадовић, без коег се убиство не би могло ни извршити у Кошутњаку.

Майсторовић исто одриче све, одриче и суштествованѣ завѣре 1864 год. необзирући се ни мало на то, што є сам и по свом собственом побуђеню молио, да напише писмо кнезу, у коем є одкрио ток све завѣре; но кад он и то сад пориче, онда незнамо, да ли може и мало поштени прорезани уста бити, коя би таквом найподлием изроду могла се усудити рећи што у његово оправданѣ. Майсторовић признае, да є био Карађорђев (а тако и турски) до 1862 год. а од те године да є био за кнеза Михаила; али он є био и остао како Карађорђевићев, тако и турски, не само до 1862 год. већ и данас, и биће, док год дише.

Вучићевић казуе, како му є говорио Филип Станковић, да є спремно за преврат и убиство, и да су у том злом недѣлу, осим остали: Майсторовић, Ранко Матеић, Лазар Милоевић, Ракичић, Антоновић, Еремае Станоевић, Еф. Гавриловић, Перишић, Милован и Милан Јанковићи, неки распоп, кои є капетаном, и т. д. За тим вели Вучићевић, да се састаяо са Паіом Радовановићем и казао му, како му Филип означуе люде, примивше се радити на преврату, — а Пая да му є одговорио, да є све онако, као што му є Филип казао. Онда не само, да є Филип знао и радио и са споменутима, већ и Пая, єр су Пая и Филип нераз лучно радили, а тако и ови.

Юче се свршио претрес са Майсторовићем са не малим шкандалом. Данас є на реду Ракичић. Како ће се све свршити и како иде, то ћемо доцние болѣ сазнати, кад се публикую сва акта и испити зликоваца, єр држимо, да ће влада све то предати явности.

У Београду 10. окт. Данас се сврши претрес са Миланом Ракичићем-Петровићем. Он одрицаше све, што многи против њега свѣдочише. Бѣше око осам свѣдока против њега, кои су своя казиваня против њега пред власти под заклетвом показивали. Сваком томе свѣдоку налазаше мане, и то понайвише навођаше, да є са сваким у омрази и изгледа тако, као кад би све Смедерево против њега свѣдочило, то да є са сваким у завађи.

Майсторовић, кои є пред комисиом признао свой паклени рад и показао свою дружину, одрицаше све на претресу. Између данашньи криваца на претресу Майсторовић є найгори и бранити њега морала би бити мрачния савѣст, коя би га оправдала или заступила се за њега. Живот његов огрезнут є у свакоем гаду и подобног гнусног изрода тешко є наћи. Сва Србия зна за невалялства Майсторовића, єр є он био коловођом преврата у Србии и єдномислен са калявим Карађорђевићем.

По ислѣђеню зликоваца, обяснило се, да се мислило прошле године убити кнеза Михаила у Иванки, зашто є ђока Радовановић ходио на истом пароброду, на коем и кнез. Тако є то удешено било о прошлой омладинской скупштини, при коіой лоялни Срби правляху примѣтбе, зашто у дворани те скупштине нема лика кнеза Михаила?

Нови Сад 15. окт. Чуємо, да кнежевска србска влада у последнѣ време маню важност полаже на истрагу, коя се овде у Угарской води у ствари топчидерскога злочинства. Ми на против мислимо, да є задатак и условлѣ реда у човечанском животу, да се злу у траг уђе и да се зликовцу негледа кроз прсте.

— Од поуздане стране извештени смо, да г. Ђорђе Стратимировић немисли ни у какву државну службу у министар. примити.

— На оно у „Застави“ о. г. Ђорђу Стратимировићу, да є он од угарске владе добио на шовском атару преко 300 јутара землѣ на 12 година под аренду маньом ценом, — примећуе званични „Буда Пешти кезлень“: да су та 353 јутра землѣ 16 мая подвргнути явной лицитации по предходной обяви, но будући є лицитация била без успеха, то є власт примила оферт г. Ђ. Стратимировића предат 22. мая. Шовска обштина поднела є свой оферт 6 юния са 2 ф. скуплѣ, али є то било тек онда, кад є оферт г. Стратимировића већ примлѣн био, потоме закашнѣни оферт шовски ние се могао више примити. — И из овога види се, каквим оружѣм онай поштеняк „Заставин“ воюе, само да би другога укаляо.

ПОЛИТИЧНЕ НОВОСТИ.

СИБИНЬ У последньой седници православног румуньског сабора примлѣн є предлог Радулеска, да се определѣня органичког статута привремено у живот по могућству уведу, будући да статут нестои у противности са државним правом врховног надзора. Митрополит Шагуна, као и арадски и карансебешки епископи одмах су се изявили за тай предлог. Затим є примлѣн предлог, да се за уређенѣ размерица поради поделѣня србске и румуньске єрархие избере сталан одбор, кои ће се у преговоре ставити са србским конгресом. У одбор овай изабрани су: Балношан, Ђорђе Јовановић, Антоние Мочоньня, Ј. Поповић, Бабеш, прота Бика, Радудеско и Сигисмунд Поповић.

ЗАБАВА СРБКИЊАМА

V. књига,

у којој је III. свеска (последња) класичнога Романа

Последњи дани Помпеја,

што га је с енглескога од Булвера превео Лаза Костић, сад је готова. Ова је свеска оа свију досадањих свезака највећа обимом. Цена је свесци 50 новч. Цели овај роман у три свеске (око 750 страна) стоји 1 ф. 50 н.

Садржај прве четири свеске „Забаве Србкињама“ ово је:

I. свеска. Приповедке Н. В Гогоља з рускога превео Ђ. Поповић. I. (Сорочински сајам. — Вече уочи Иван-дана. — Ноћ уочи божића. — Записници сишавшега с ума.) Ова је свеска сасвим распачава.

II. свеска. Приповедке Н. Г. Гогоља II. (Стари свет. — Страшна осва. — В. Роб. — Невски просне кт.) Цена 50 н.

III. свеска. Последњи дани Помпеја роман Е. Л. Булвера, с енглеског превео Л. Костић. I. Цена 50 н.

IV. свеска. Последњи дани Помпеја II. Цена 50 н.

Само варучбине с новцима уважавају се. Варучбине нека се изволе послати уредништва „Напредка“, или уредништву „Данице“ у Н. Саду

НАЙНОВИЄ.

Букурешт. Говори се о учинѣном савезу међу Пруском, Русиом, Румуньском Србиом, коме є главна условља: да Румуньска и Србия држе Аустрию у шкрипу и да покрену источно питанѣ, ако би Аустрия и Француска хтеле стати на пут немачком єдинству. Зато ће Румуньска и Србия добияти од Пруске топова, пушака и муниције, а Русия ће их бранити од Аустрие или Турске. Ово люди неће да сасвим верую, али мисле, да има неких погодба међу Русиом, Пруском, Румуньском и Србиом за случай неких догађая, при чему сви мисле добити. Сувише додаю, да ће уз Румуньску и Србию бити и Гарибалди.

ТРГОВИНА.

ТЕМИШВАР. 12 окт. (Допис) Ове недѣлѣ била є житна радня врло слаба, єр хрђави гласи од иностранних пияца недаду нашой трговини живота, цене су: пшеници ф. 2.90-3 20 н. раж ф. 2.40—50 н. єчам ф. 2.10—15 н. за пиваре, за свинѣ ф 1.80—85 н зоб ф. 1.50—55 н. стари кукуруз ф. 1.85—90 н. нови за јануар ф. 1 50—55 н. Спирит готова роба без бурета 44 н по нов.

ЛУТРИЯ. У Темишвару извучени су 21 (9) окт. ови бросви: 53. 55. 87. 17. 27.

Бечка берза од 12 окт.

5 проц. нар. заим с як.-јул. кам.				—	63.—
„ „ „ „ апр.-окт „				—	62.10
Металици	—	—	—	—	57 40
Лозови 1839.	—	—	—	—	172.—
„ 1854.	—	—	—	—	79.25
„ 1860.	—	—	—	—	84 70
„ 1864.	—	—	—	—	98 60
Комска рента	—	—	—	—	24.—
Зем. растер. угарске		—	—	—	75.50
„ „ там.-славонске			—	—	76.50
„ „ хрватсске		—	—	—	76.50
Акције нар. банке	—	—	—	—	687 -
„ кред. завода		—	—	—	212.50
„ држ. жел.	—	—	—	—	261 20
„ потиске жел.		—	—	—	148.—
„ дун. паробр.		—	—	—	527.—
„ пешт. ланч.		—	—	—	467 —
Зал. писма угарска		—	—	—	91 25
Лозови кред. завода		—	—	—	138.60
„ дун. паробр.		—	—	—	91 50
„ трст.	—	—	—	—	118.—
„ будимски	—	—	—	—	31 50
„ Естерхази	—	—	—	—	150.—
„ Салм	—	—	—	—	40.—
„ Палфи	—	—	—	—	29.50
„ Клари	—	—	—	—	34.50
„ Ст. Женоа		—	—	—	31.50
„ Виндишгрец		—	—	—	21.75
„ Валдштайн		—	—	—	21.50
„ Кеглевић	—	—	—	—	15.50
„ Рудолф	—	—	—	—	13.50
Сребро	—	—	—	—	113.50
Дукат	—	—	—	—	5 51
Наполеондор		—	—	—	9 22
Империял	—	—	—	—	9.53

Пештанска берза од 12 окт.

Пешт. ком. банка	—	—	—	615.—
„ зан „	—	—	—	275.—
„ штед. акције	—	—	—	1470.—
Будим. „ „	—	—	—	440.—
Пешт. вал. млина акције		—	—	1165.—
Ланчаника —	—	—	—	475.—
Тунела —	—	—	—	90.—
Уг. др. осигур. —	—	—	—	540 —
Сегед парн. млина	—	—	—	590.—

Телеграфисани бечки курс од 15. окт.

5 проц. металици —	—	—	—	57.20
Нар. заим —	—	—	—	62 20
Акције нар. банке —	—	—	—	787.—
„ кред. завода	—	—	—	210.30
Лондон —	—	—	—	115.35
Сребро —	—	—	—	113.75
Дукати —	—	—	—	5 50

ПАРОБРОДСТВО.

Н Сад — Земун: уторак, четвртак, недеља у подне
Н. Сад — Оршава подне.
Н. Сад — Пе-:нед утр. четвр. пет. пол. 2 п. п.
Земун — Сисак: четвртак пре подне.
Сисак: — Земун: понед. јутро.
Земун — Сегедин: недеља четвр. подне.
Сегедин — Земун: среда субота јутро.
Брчко — Београд: четвртком.
Шабац — Београд: недеља утори. четвртком
Београд — Градиште: нед. среда. петак
Београд — Оршава: недеља. јутро.
Оршава — Београд: поведеляк подне
Београд — Шабац: средом суботом понедел.
Београд -- Брчко: скедом
Градиште — Београд: уторник четв. субота.

ЖЕЛЕЗНИЦЕ.

Беч — Базиш.

Беч, пол. 7 с. 45 м. јутро 8 с. — м. вече.
Пешта, пол. 5 с. 19 м. поп. 6 с. 31 м јутро.
Сегедин, пол. 12 с. 12 м. ноћ. 2 с. 55 м. поп.
Базиш, дол. 9 с. 1. м. јутро до Јсенова

Беч. — Базиш

Базиш, пол 5 с. 55 м поп.
Темишвар, пол. 10 с. 40 м. ноћ. 7 с. 25 м. јутро.
Сегедин, пол 2 с 26 м. јутро 12 с. 53 м. јутро
Пешта, дол. 8 с. 56 м. јутро 8 с. 40 м. вече.
Беч, дол. 6 с 36 м. вече 6 с. — м. јутро.
Будим — Трст пол. 6 с. 35 м.
Трст дол. 8 с. 14 м. јутро.
Трст — Будим пол 6 с. 45 м. вече.
Будим дол. 7 с. 58 м. јутро.
Пешта — Арад пол. 6 с. 31 м. јутро.
Арад дол. 4 с. 40 м. поподне.

Сисак — Зидани Мост

Сисак, пол. 6 с 30 м. јутро 5 с. 20 м. вече.
Загреб, пол. 8 с. 16 м. јутро 7 с. 35 м. вече.
Зид. Мост, дол. 10 с. 50 м. јутро 10 с. 45 м. веч

Зидани Мост — Сисак.

Зид. Мост, пол. 5 с. — м. јутро 4 с. 30 м. вече
Загреб пол. 8 с. 32 м. јутро 7 с. 19 м. вече.

ОГЛАСИ

Најбољи — Викс

6— БЕЧКИ СЈАЈНИ ВИКС ЗА ЧИЗМЕ без витриола од СТЕФАНА ФЕРНОЛЕНТА Синовца Франца Фернолеода у БЕЧУ Schuler strass Nro. 21. — 44—

од света

Од краткога времена свога постаня ради изванредне євтиноће, солидне и реалне послуге од пошт. п. н. публике одлично признат велики

МАГАЗИН ЗА ОДЕЛО

прве пештанско-будимске продавнице мушког одела

6 Pest Dorotheagasse Wurmhof, 1. Stock 6

препоручуе у **найбогатием избору** од ово- и страноземских материя, по найновием крою што елегантние и солидно начинѣне

за чудо євтином ценом

поповске мантие од 18—40 фор. а. вр.

Єсењи огртачи	од	10—35 ф.	Зимски капути	од	16—60 ф
Єсењи жакети	„	10—25 „	Зимске чакшире	„	6—12 „
Єсенѣ руво	„	15—35 „	Зимски пруслуци	„	3—8 „
Кадифели жакети	„	12—35 „	Салонско одело	„	24—46 „
Ловачко руво	„	8—20 „	Покућни и канц. капути	„	4—12 „
Путничка капунцета	„	13—40 „	Шлофроци	„	10—30 „

Препоручуе далѣ свой *завод за путничке бунде и позаймљиваанѣ одела* што погодним условима; такође се меня *старо одело* за *ново.*

Наручбине са мером *ширине груди* (преко груди и леђа), *ширине трбува* (око струка) и дужине кракова, извршую се што болѣ за приложан новац или поштански нахнаме. Да би се одржало поверенѣ пошт. публике у сваком погледу стално на све стране, готови смо *мустре материя,* сваки дан нову робу показати, прислати, и примамо такође при назначеню боє и цене избор одела по свом савестном суду на се, а примамо их без оклеваня одмах натраг, ако се ма из ког узрока нису допала.

130—33—36

Властник издавач и одговорни уредник Ђорђе Поповић

Брзотиском Игнета Фукса у Новом Саду